

Landbrugsminister fremlagt en Kornlov, hvis eneste Følge vil være en Stigning af Seddelmassen her i Landet, en Stigning af Prisniveauet. Ved den anden Fremgangsmaade kunde de nuværende Forhold være blevet holdt ved lige; nu skal der i Papir betales Landbrugerne mere, men ikke en Smule mere i virkelige Værdier. De faar mere i Sedler, og til Gængæld skal hele Landet ud med flere Sedler i Skatter. Vi kommer ved denne Ordning til at forøge alt det, som for Øjeblikket er Faren i vort Lands Tilstand.

Derfor er det sidste, man maa spørge om, naar man har set dette Kornlovsforslag: Har Regeringen, som daglig ser Væksten i Seddelmængden og Faldet i Værdien af vor Produktionsomsætning med Udlandet, vor Handelsbalances Svigtning, alvorlige Overvejelser oppe for at søge hele dette Forhold klaret? Den højtærede Landbrugsminister sagde i Gaar: Ja, vi maa spænde Livremmen ind, og der lød, da han sagde dette, Hørraab, ikke blot fra en konservativ Mand som Hr. Fraenkel, der har taget stærkt til Orde for Forbrugsindskrænkninger, men der lød min Sandten ogsaa et stærkt Hørraab fra det konservative Folkepartis Ordfører, Hr. Sporon-Fiedler, som umiddelbart i Forvejen indtrængende havde anbefalet at forøge Rationeringen af Hvede, som havde erklæret, at det aldeles ikke var rimeligt at kalde det for Luksus, at vi spiste al vor Hvede op. Det ærede Medlem illustrerede saaledes tydeligt, hvor gennemtænkt hans Partis og hans Stilling til dette Forhold er.

Jeg priser derimod de klare Udtalelser, som Hr. Hauge fremsatte om dette Spørgsmaal, hans ubetingede Villighed til under den vanskelige Situation, hvori Landet er, at gaa med til virkelig Indskrænkning i den store Befolknings Brug, men paa den Betingelse, at det saa ogsaa skal gælde hele Befolkningen, og at Overklassens Luksusforbrug ogsaa bliver reguleret. Det lader sig ikke gøre, saaledes som man har tænkt det nu og da, at gaa løs paa den store Befolknings vigtigste Livsfornödenheder og indskrænke dem, men lade Overklassen boltre sig, ganske som den vil.

Det har efter min Opfattelse heller slet ingen Værdi at foretage et Skridt som det, man i Norge er gaaet til med Hensyn til en Begrænsning af Luksusimporten. Det ligner alt for meget det, som den højtærede Handelsminister her tilbød Valutaraadet, men som dette med god Grund afslog. Thi hvad betyder et

Skridt som det, man i Norge har gjort med Hensyn til at overtage Kontrol med Importen? Det er meget karakteristisk, at et Blad har kunnet skrive: Alle de Luksusvarer, som dog bevarer en vis Værdi, Kunstsager, Malerier, Bøger, Møbler, Vogne, visse Maskiner, alt, som dog bevarer en vis Værdi, selv om det er Luksus, det forbyder man Indførsel af; men al den Luksus, som fortæres og forsvinder sporeløst, den er der ingen Kontrol med. Kontrol med Kolonialvarer, Kontrol med Drikkevarer, med alle Nydelsesmidler, intet som helst deraf findes der. Jeg tror derfor ikke, man skal gaa den Vej, som den højtærede Handelsminister var inde paa, da han talte med Valutaraadet, og som altsaa nu Norge synes at have styrtet sig ud paa. Jeg tror, at man maa forstaa, ligesom den Gang, da vi sidst behandlede disse Sager, at det er hele vor Indførsel og Udførsel, vi maa tage op til en nøje Prøvelse, undersøge, hvad vi har Raad til at føre ind her i Landet, og hvad vi har Raad til at forbruge her i Landet, saaledes at vi ogsaa erklærer os villige til Indskrænkninger for at faa noget at sende ud af Landet, hvorved vi faar Midler til at købe det nødvendige. En Fortsættelse af den nuværende Tilstand driver os mere og mere hen imod en økonomisk Katastrophe. Denne Kornlov, som efter min Opfattelse, skjult bag et muntert Udseende, udtrykker en dyb Pessimisme med Hensyn til Landbrugsgets fremtidige Produktionsforhold, den giver intet som helst Bidrag til Forbedring af Landets Forhold.

Formanden: Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning til Hr. Rodes Omtale af det, som han kaldte for Systemet i Lovforslaget. Hr. Rode gjorde gældende, at naar vort Partis Ordfører (Hedegaard) havde udtalt, at det, der var foreslaet i Øjeblikket, var en saadan Pris paa Brødkorn, at man kunde inddække sig med Foderkorn i Stedet for, saa var det et System, som han selv fra Begyndelsen af havde søgt at indføre, og som Begrundelse heraf fremhævede Hr. Rode en Indstilling, der havde foreligget fra den overordentlige Kommission eller fra Medlemmer af den overordentlige Kommission, Folketingsmand Niels Frederiksen, Hr. Heilbuth og flere, gaaende ud paa, at Rugprisen skulde ligge 2—3 Kr. over Majsprisen. Det er